

Všechna snaha marná

Vložil Hana - 28/06/2011 11:40

Hezký den všem. Těch nešťastných příběhů je tady spousta a já ve svém zoufalství musím jeden přidat. Můj (dnes už bývalý muž) je závislý na alkoholu, lécích a hracích automatech. Přes značné dluhy, které jeho hraním vznikly a nespočet problémů, zaviněných jeho pitím, jsem se jej snažila držet nad vodou. Byla jsem ten poslední, kdo ho hájil proti všem a nabídla mu pomocnou ruku. Léčení absolvoval třikrát, z toho dvakrát ho ukončil po měsíci, po první, tříměsíční léčbě vydržel 5 dní ve střízlivém stavu. Po jeho posledním návratu před měsícem, jsem mu zajistila ubytovnu a nějakou stravu. On sám je bez práce, bez jakýchkoli příjmů. Jeho abstinence po tomto posledním návratu trvala čtyři dny. Od té doby pije, sehnal si opět léky (neuroi), prohrál cca 70 tisíc, které byly z prodeje nemovitosti. Jeho stav mě děsí. Už před půl rokem mi lékařka v léčebně řekla, že má natolik poškozená játra, že si myslí, že má žloutenku. Nepomohlo nic. Nabídnutá pomoc, domluva, že pokud by se dal do pořádku, nebráním se tomu, abysme spolu v budoucnu žili i když jsme rozvedení, prostě nic. K lékaři jít nechce, přestože se musí cítit hrozně. Párkrát se stalo, že mi přišel před dům a dožadoval se peněz na hraní. Jednou se dostal dovnitř a kvůli jeho agresivnímu chování jsem musela zavolat policii. Přes to všechno nejsem schopná se dívat na to, jak se ničí a "umírá". Má zjevné symptomy selhávání jater. Má oteklé břicho, zpomalené reakce, špatně mluví, není schopný ani rovně stát. Přesto je pro něj prioritní si vypít a žít v tom svém světě mimo realitu. Když jsem žádala o pomoc lékaře, řekli mi, že léčba je dobrovolná a pokud on sám se léčit nechce... to asi všichni známe. A tak se ptám. Skutečně je mi souzeno jen takto bezmocně přihlížet a čekat na ten neodvratný konec? Jsem z toho nešťastná. Všichni nad ním zlomili hůl. Já ne a i když vím, že opravdu pokud sám nechce, nic nezmůžu, takhle bezmoc mě strašně ničí.

Asi bych ještě měla dodat, že jsme oba léčení alkoholici před 16ti lety. Já jsem svůj problém léčbou zvládla, u něj se dostavila postupně recidiva. Možná proto, že vím, co závislost obnáší, jej neodsuzuju jako ostatní. Ale přece jen... on sám musí chtít. A on nechce. Říká, že chce jen umřít. Pokud máte někdo nějakou radu... prosím.

Hana

Re: Všechna snaha marná

Vložil Anna - 28/06/2011 12:35

Hana, příběhů jsi četla dost, svůj máš taky napsaný, takže víš, že tady ani jinde zázračný nebo jakýkoliv lék nenajdeš. Víš, že jedině ho dostat znova do léčby by ho donutilo jen zbavení svéprávnosti. Ale po několika léčbách, kdy vydržel abstinovat ztraceně krátkou léčbu, je naděje asi malá. Ty jsi léčbu a celý "systém" abstinence přijala, on ne. Moje jediná rada je, mysli především na SEBE. Není to jednoduché, ale víš, že by tě problémy kolem bývalého manžela natolik semlít, že by si i ty mohla zrecidivovat. Víš sama, že mozek alkoholika je nemocný, ale i tak se tam najde vůle něco s tím dělat. Ty jsi měla, on ji nemá.